

have den Ulejlighed at henvende sig til Politiet for at kunne købe disse Genstande. Men det er dog en sikker Ting, at der gives større Anledning til Misbrug, naar vedkommende kan beholde Attesten et Aar igennem og flere Gange forlange Sprængstoffer udleverede paa den, end naar han skal aflevere den og følgelig kun kan faa ny Stoffer udleverede, naar han skaffer sig en ny Attest. Der kan ske forskellig Misbrug ved en saadan Attest, der henligger, og der findes ikke en Gang en Bestemmelse — som dog synes mig at være en ganske naturlig Konsekvens — i § 4, om at der skal ske en Afstempling paa en saadan Attest, naar den saaledes forevises, for at man kan se, at vedkommende har ladet den forevise for at modtage det Sprængstof, der er Spørgsmaal om. — Jeg tror dernæst, at det kan være tvivlsomt, om Bestemmelsen i § 7, saaledes som den nu lyder, angaaende Opbevaringen, er fuldkommen hensigtsmæssig. Den er ogsaa forandret noget fra den Affattelse, Landstinget havde givet den. Navnlige er der en Bemærkning om Skydehomuld, der, saaledes som det tidligere er oplyst her i Tinget, altid opbevares i Vand, og som det derfor er temmelig urimeligt at paalægge at opbevare, som det hedder, i et vandtæt Stof, thi der er slet ikke Tale om, at Vandet kan staae Skydehomuld, tværtimod Skydehomuld opbevares deri. Derimod skal jeg erkende, at der, for saa vidt det høje Ting maatte kunne tiltræde den Lovforslaget nu af Folketinget givne Affattelse, er kommen en ret heldig Bestemmelse ind i § 10, idet der nemlig ikke længer tales om eksploderende Stoffer alene, der ere lige saa stærkt virkende, men ogsaa om saadanne, der ere lige saa farlige som de i Loven udtrykkelig nævnte. Derved er der jo sket en saadan Udvidelse, at Justitsministeriet derefter tvivlsomt vil være berettiget til at lade Bekendtgørelsen omfatte alle saadanne eksploderende Stoffer, om hvilke der i det hele kan være Tale.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af P. G. C. Jensen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Den af 5te kongevalgte Landstingsmand (E. Rosenørn) anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 811.)

Forespørgeren (Rosenørn): Jeg bør først udtale en Tak for, at det overhovedet er blevet mig tilladt at stille denne Interpellation. Den gaar som bekendt ud paa, at anmode den højtærede Justitsminister om, at nedsætte en Kommission, som kan tage under Overvejelse, om ikke Loven af 10de April 1874 bør ophæves eller muligens forandres. Min Anmodning om, at der maa blive nedsat en Kommission til at overveje disse Spørgsmaal, er unægtelig tillige ledsaget af det Ønske, at den Kommission, som maatte blive nedsat, ikke blot maa komme til at bestaa af teknisk Kyndighed, om jeg saa maa sige — jeg tænker her paa Repræsentanter for Sundhedskollegiet og for Politiet — men at den ogsaa maa komme til at indeholde et dygtigt juridisk Element, og at den ligeledes maatte kunne faa tilstrækkelige Oplysninger om, hvorledes Moralens og Religionen betragter hele denne Sag.

Som Begrundelse af min Forespørgsel, vil jeg nævne forskellige Momenter, som jeg mener vidne om, at det danske Folk i høj Grad føler sig ubehagelig berørt, ja jeg kan næsten sige forarget, over den Maade, hvorpaa Loven af 1874, og hvad dermed staar i Forbindelse, bliver sat i Værk. — Jeg vil først nævne en Petition, som, jeg tror i 1888 eller 1889, blev indgivet baade til Justitsministeriet og til Rigsdagen, og som havde Underkrifter af 150,000 Mænd paa 18 Aar og derover. Man antager, tror jeg, at der af Mænd paa 18 Aar og derover i Danmark er omtrent maaske lidt over 600,000. Det er altsaa omtrent hver 4de Mand i Danmark, som har godkendt denne Petition. Der er ligeledes af 114,000 Kvinder blevet indsendt en Petition i samme Øjemed. Jeg skal derhos oplyse, at blandt Underkrifterne af Mændenes Petition fandtes 60 Læger, hvoraf rigtignok kun 10 vare fra Kjøbenhavn. — Endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at i Folketinget er der flere Gange fremkommet Lovforslag, som gik ud paa at modificere og forandre hele dette Forhold. Det sidste Forslag, der var fremme, gik igennem i Folketinget — om jeg mindes ret med 57 eller 59 Stemmer mod 9 — og kom her op til Landstinget, hvor det blev afvist, fordi man ikke ansaa det for at være for-